

ACKNOWLEDGEMENT

I would like to express my gratitude to everybody who contributed to this research. Firstly, my deepest thanks go to both of my supervisors, Dr. Preeya Nokaew (Chiang Mai University) and Dr. Paul Sidwell (Australian National University), for their excellent support from when I first started until I finished this research. Secondly, my thanks go to the examining committee, Dr. Peter Freeouf and Dr. Sudarat Hatfield, for their useful comments. Thirdly, I would like to express my thanks to Assoc. Prof. Suphanee Jancamai and Asst. Prof. Panit Boonyavatana and all the teachers in the graduate program. Also a special thanks to Dr. Phinnarat Akharawatthanakun (Payap University) for her valuable advice.

This research would not have been successful without the assistance of the Dujeto's, Mr. Thaworn Kamponkun and all the informants and my friends Ey, Sprite, Mike, Chris, Darwin, Oh, Jay, Rose and Yrrah.

Last but not least, I appreciate everybody in my family for their love, encouragement and financial support. I thank my Heavenly Father for all these people in my life.

Pongrapunt Rattanaporn

Independent Study Title	Phonetics of Sgaw Karen in Thailand: An Acoustic Description	
Author	Mr. Pongrapunt Rattanaorn	
Degree	Master of Arts (English)	
Independent Study Advisory Committee	Asst. Prof. Dr. Preeya Nokaew	Advisor
	Lect. Dr. Paul Sidwell	Co-advisor

ABSTRACT

On the international level, there have been numerous efforts to study and document the world's languages, which are the cultural heritage of mankind. This research was initiated to explore the sounds within the Sgaw Karen dialect of Baan Pa Kluay Village, Mae Wang District, Chiang Mai, Thailand. In fact, there was a prior attempt to describe the sounds of Sgaw Karen in Chiang Mai such as Ratanakul et al.'s phonological description of the dialect of Baan Huay Bong Village, Mae Jam District, Chiang Mai in their dictionary in 1986. However, the present research is the first to study the sounds of Sgaw Karen in Chiang Mai based on the acoustic phonetic approach. The following are the findings from this research. The words were found to be between one to three syllables. Each syllable consisted of an optional onset, a nucleus, a tone and no coda. The onset consisted of one to three consonantal or

vocalic transitions. The nucleus consisted of a vowel. The tone consisted of a contour tone and an optional glottal stop. Ten vowel types were found. They were [ɪ, e, æ, i, ə, a, ʊ, ɨ, ɔ, o, u], which varied in terms of height, backness and rounding features. As many as twenty one *phonetic* consonants were found, [p, p^h, b, v, m, t, t^h, d, s, z, n, l, r, c, c^h, ɲ, k, k^h, x, ɣ, ŋ], varying in terms of manner, nasality, laterality, place, phonation and aspiration. Four tone categories were found. They were: 1) High-level, mid-rising or high-rising: [ᵀH, ᵀL, ᵀ1], 2) Mid-level or mid-level with a falling tail: [H, ↓, ↓], 3) Low-level, low-falling or mid-falling: [ᵀH, ᵀL, ᵀJ, ᵀN] and 4) Low-falling-rising or low-rising: [↓, ↓, ↓, ↓]. The vowel lengths vary in four phonetic length levels [ǎ, a, a', a:]. Tone and vowel duration were much related. For example, [ǎ] was usually found with either the high or the low tone categories, [a] was usually found with the mid tone category, and [a·] and [a:] usually occurred with the low tone category. In conclusion, this phonetic study has successfully described the sounds within the Sgaw Karen dialect of Baan Pa Kluay, in contributing to the documentation of this little-known language of Thailand.

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

สัทศาสตร์ภาษากะเหรี่ยงสกอในประเทศไทย:

การอธิบายเชิงกลสัทศาสตร์

ผู้เขียน

นายพงศ์ประพันธ์ รัตนะพร

ปริญญา

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

ผศ. ดร. ปรีชา โนแก้ว

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

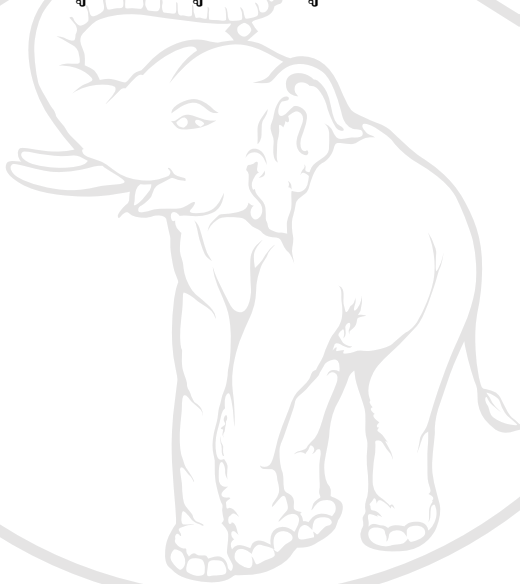
Lect. Dr. Paul Sidwell

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

มีความพยายามในระดับนานาชาติมากมายที่จะศึกษาและบันทึกข้อมูลของภาษาต่างๆ ทั่วโลก อันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของมนุษยชาติ การศึกษาวิจัยนี้จึงได้เริ่มต้นขึ้นเพื่อสำรวจและบรรยายหน่วยเสียงของสำเนียงภาษากะเหรี่ยงสกอของหมู่บ้านปากกล้วย อ.แม่วาง จ.เชียงใหม่ แม้ว่าอันที่จริงแล้วเคยมีความพยายามมาก่อนหน้าในการศึกษาบรรยายหน่วยเสียงของภาษากระเหรี่ยงสกอในเชียงใหม่ เช่น การบรรยายสำเนียงบ้านห้วยบง อ.แม่แจ่ม จ.เชียงใหม่ ตามแนวทางเชิงสัทวิทยาโดย ศ. ดร. คุณหญิงสุริยา รัตนกุล และคณะในพจนานุกรมปี 1986 ของพวกเขา อย่างไรก็ตาม การศึกษาวิจัยชิ้นนี้นับเป็นความพยายามครั้งแรกที่จะศึกษาหน่วยเสียงในภาษากะเหรี่ยงสกอในจังหวัดเชียงใหม่ของประเทศไทยโดยการวิเคราะห์เชิงกลสัทศาสตร์ ต่อไปนี้คือสิ่งที่พบจากการวิจัยนี้ คำในสำเนียงนี้มี 1-3 พยางค์ แต่ละพยางค์มีแกนกลางและวรรณยุกต์เปลี่ยนระดับ ไม่มีส่วนท้ายพยางค์ แต่ส่วนต้นพยางค์ที่อาจเป็นเสียงพยัญชนะหรือเสียงคล้ายสระนั้นอาจมีหรือไม่ก็ได้ โดยสรุป การวิจัยได้พบสระ 10 ชนิดได้แก่ [i, e, æ, i, ə, a, ʊ, i, ɔ, o, u] ซึ่งแตกต่างกันเชิงสัทลักษณะด้านความสูง ตำแหน่งหน้าหลัง และความกลม และพบพยัญชนะ 21 ชนิดได้แก่ [p, p^h, b,

v, m, t̚, t̚ʰ, d̚, s, z, n̚, l, r, c, cʰ, ɲ, k, kʰ, x, y, ŋ] ซึ่งแตกต่างกันเชิงสัทลักษณะในลักษณะการออกเสียง ความเป็นนาสิก ความเป็นเสียงข้างลิ้น ตำแหน่งฐานกรณ์ คุณภาพเสียง และ ลมแทรกในเสียงกัก ในส่วนของวรรณยุกต์ จำแนกเสียงวรรณยุกต์ได้สี่กลุ่ม คือ 1) สูงระดับ กลาง-ยก หรือสูง-ยก 2) กลางระดับ หรือกลางระดับแล้วตกที่ท้ายเสียง 3) ต่ำระดับ ต่ำ-ตก หรือกลาง-ตก และ 4) ต่ำ-ตก-ยก หรือต่ำ-ยก ความยาวของสระแยกความแตกต่างเชิงสัทศาสตร์ได้ 4 ระดับ คือ [ǎ, a, aː, aːː] การศึกษาทางสัทศาสตร์นี้ได้บรรยายหน่วยเสียงของสำเนียงบ้านปากกล้วยอย่างครบถ้วน อันเป็นการจัดเก็บข้อมูลภาษาที่ยังคงเป็นที่รู้จักน้อยอยู่ที่นี่ เพื่อว่าผู้คนจะได้ศึกษาและอนุรักษ์กันสืบไป

CHIANG MAI UNIVERSITY 1964

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved